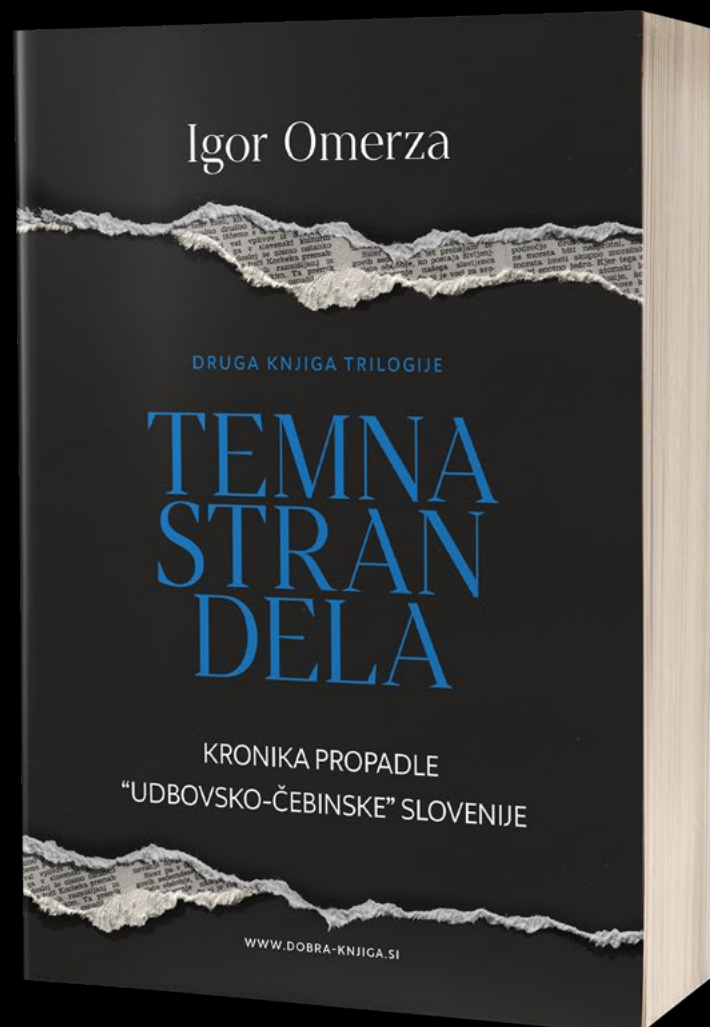
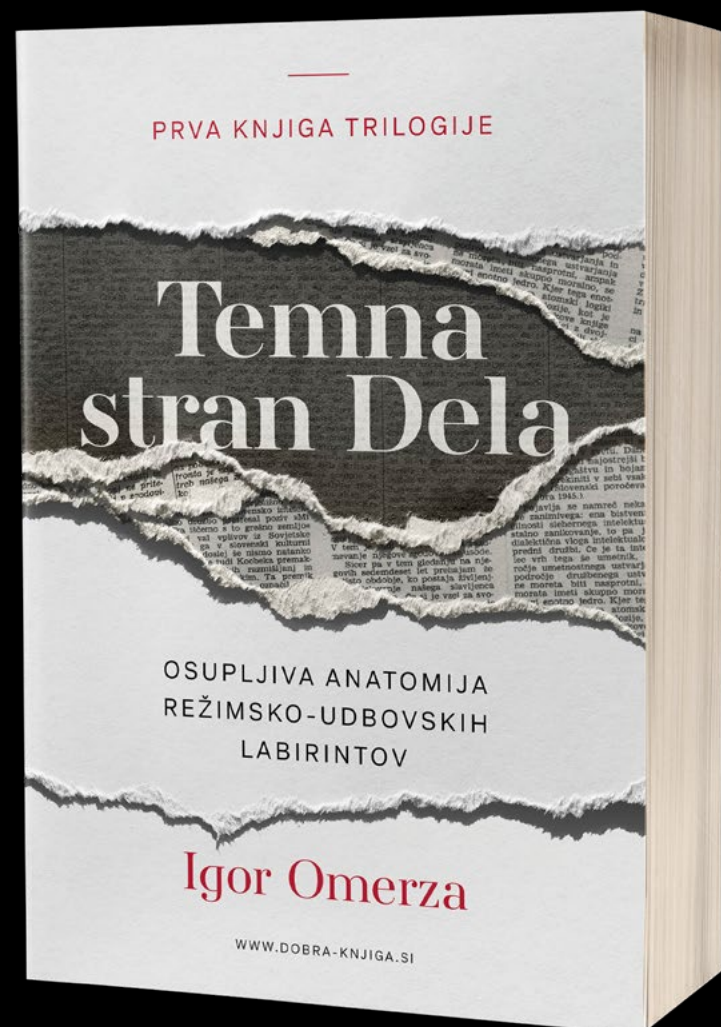

**DOBRA
KNJIGA**

www.dobra-knjiga.si

Obstajala je “grda” Udba, ki je s pomočjo
slabih fantov in deklet, po nalogu in
pod nadzorom še slabših fantov in deklet,
zalezovali in šikanirali dobre fante in dekleta!

Dante:

“Spomin je sled minljiva”

**Registrirani sodelavci in registrirani viri.
Poimenujem jih s skupnim imenom konfidenti.**

**“Temna stran Dela” opisuje tajno delovanje
24 novinarjev in nekaterih pomembnejših zunanjih
sotrudnikov Dela, ki so bili konfidenti Udbе.
Razdeljena je na dvoje poglavij
(“Kapitalci” in “Manjše ribe”).**

“Svetla stran Dela”
je razdeljena na
“Svetlejšo stran” ter na
“Popolno svetlobo”.

✓ CSDV Ljubljana-mesto
Ljubljana, 2.10.1984

357
-3. X. 1984 -26

Novak Va.
(šifrirano)
"O"

depeša št.: 1324

II.odd.USDV RSNZ SRS,Ljubljana
ZVEZA: Angleška OS

Tov. NAB

Tov. Dolenec
n.25

Izvor je dne 24.9.1984 ~~na~~ ob cca.17.00 uri po telefonu poklical v Beograd tel.število 011-4440 424 generala p.polkovnika Fabiana TRGA, ki je od decembra v penziji, do takrat pa je bil načelnik Vojnogotovinskega inštituta v Beogradu. V razgovoru mu je med ostalim tudi izvor začel priporočati, da je bila v Ljubljani prejšnje dni tudi njemu znana angleška publicistka Nora BELOFF-MAKINS, ki mu je dejala, da bo šla še v Zagreb, kjer želi kontaktirati s TUDJMANOM, nato pa še v Beograd, kjer bi želela kontaktirati z DJILASOM. Ko je izvor omenil ime DJILAS se je telefonska zveza enostransko prekinila, vendar izvor slušalke ni odložil. Čez nekaj sekund (10 ali 20) pa je zaslišal nekoliko oddaljenejši glas, ki je izjavil "nek ide u kurac, prekinuo sam ga", nakar je tudi sam izvor slušalko odložil, ter poskusil navedeno številko ponovno poklicati, vendar je zaradi zasedenosti ni več dobil. O tem primeru je izvor govoril tudi z Ivanom BRATKOM, ki mu je možnost ev.prisluškovanja komentiral s tem, da je možno, da Srbi poslušajo v Beogradu Hrvate, in obratno v Zagrebu. Izvor je o isti zadevi tudi govoril tov.S.MARKIČU na Predsedstvu SRSlovenije, ki mu je tako kot mi že prej omenil, da gre za napake na komunikacijah, vsekakor pa mu je priporočal, da o tem seznani tudi rep.sekretarja za notranje zadeve tov.ERTL-a. Izvor tega ne namerava storiti.

Izvor: "Kaktus"-zanesljiv
preverjenost: nepreverjeno

1x vrp. na OD 15076 (Djilas)
1x hrop. mi čim

Z O B E M

I/2 ODDELEK USDV RSNZ

AKCIJA "VIPAVA" - JEMANJE TIPKOPISOV PISALNIH STROJEV V
REDAKCIJI ČGP "DELO"

5241

Z glavnim urednikom "Dela" in direktorjem publikacij tov. Mitjo GORJUPOM sem se dogovoril, da v nekaj dneh organizira jemanje tipkopisov vseh pisalnih strojev, ki jih uporabljajo novinarji in drugi /izvzeti so električni pisalni stroji/ in primerjanje glede na inventarni spisec /zapis znamke stroja in ugotavljanje ali je stroj v pisarni ali ga ima oseba, ki je zanj zadolžena morda doma ali kje drugje/.

✓

Delo bo opravila njihova administratorica ŠTAUTOVA z legendo, da ugotavlja, ali so nekateri stroji /predvsem starejši/potrebni popravila.

Tov. GORJUP bo v nekaj dneh poklical /na tel.št. 325-987 - tov. ZORKA GORJANOVA/ da eden naših delavcev pride po tipkopis.

Ljubljana, 1.7.1977

DOSTAVLJENO:
1 x dosje akcije
"Vipava"

Miha Breclj
[Signature]

CSDV LJUBLJANA
Ljubljana, 23/4-1976

DV-28/4-76

Štev.: 2062

ZORE M.

223
I. 13

ZSNZ SFRJ
I. UPRAVA SDV
BEOGRAD

ZADEVA: INFORMACIJA SDV RSNZ SR SLOVENIJE ŠT. 15/101 Z DNE
1/3-1976

DAMJANOVIĆ-eva je napadla sodelavca "Lingvista", da je on lahko edini, ki je v SFRJ dal točne podatke o večerji pri njej konec decembra 1975 v Londonu in o zvezi z emigrantom MARCETIĆ-em. Starši iz Beograda so jo obvestili, da so jih "supovci" dvakrat zasliševali v zvezi s tem. Poudarila je, da ni vedela kakšen je MARCETIĆ. Sodelavec jo je pomiril s pojasnilom, da je o tem pisal ženi in da "so verjetno pisma odpirali in čitali". Zatem se je izboljšala atmosfera in je DAMJANOVIĆ-eva povedala sodelavcu, da se je pri njej zanj zanimal MAKSIMOVIĆ, določen za tisk in kulturo, iz naše ambasade. Sodelavec ne ve ali je DAMJANOVIĆ-ev govorila še komu o svojih sumih.

Prosim, da način koriščenja podatkov razčistite z ozirom na potencialno ogroženost izvora in nas o rezultatih obvestite. Morda je posredi tudi provokacija. Sodelavec preneha z delom v Londonu 1/7-1976 in se zatem dokončno vrne v SFRJ.

Janez ZEMLJARIČ

J. Zemljarič

948

CSDV LJUBLJANA MESTO
Ljubljana, 3/7-1984

I. PUŠNIK
D
"šifrirano"

-3. VII. 1984 -u

Dep. št. 941.....

Tu. Kom. h

Ta. Pavl. C

RSNZ SRS
II. odd. USDV
L J U B L J A N A

ZVEZA: NOVIČARJI in naša dep. št. 915 z dne 27/6-1984

"TOPER" je danes ob 18.00 uri dogovorjen z našo operativno pozicijo pred blagovnico "Metalka", kamor ga bo pozicija prišla iskat z avtomobilom in ga odpeljala k sebi domov.

"TOPER" bo pri njemu približno 3 ure, zatem pa ga bo izvor odpeljal na ljubljansko železniško postajo, kjer ima "TOPER" vlak za Zagreb ob 22.30 uri.

Zaradi kar najboljše rekonstrukcije njunega razgovora, prosimo za dovoljenje, da operativna pozicija uporabi sredstvo 500 IR, ki ga običajno uporablja za zadokumentiranje svojih razgovorov s SCHINDLERJEM, vzhodnonemškim konzulom.

IZVOR: vir "GUSTAV" -zanesljiv
PREVERJENOST: preverjeno

Z O B E

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBLIKSKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE
CENTER SLUŽBE DRŽAVNE VARNOSTI
LJUBLJANA MESTO

61000 LJUBLJANA, BEETHOVNOVA 3
Telefon (061) 28 411 — Poštni predal številka 640, 642

STROGO ZAPRTO

Prejeto: -3-11-1980
1. 212-36/249-80 24

Številka:
Datum:

SeS-RTZ-36/54-80
30/10-1980

INFORMACIJA

ZADEVA: POROČILO SODELAVCA "KARPA" PO VRNITVI IZ ZDA
ZVEZA: A. "SONČNICA" - RTZ 36

SESTAVIL: Stojan SEVŠEK

Včeraj se je vrnil iz Philadelphije sodelavec "KARPO", ki je skupaj z Zoronom KRŽIŠNIKOM opravil pripravljalni del razstave jugoslovanske likovne umetnosti v ZDA. Razstavo je z jugoslovanske strani pripravila Moderna galerija iz Ljubljane v sodelovanju z USICOM iz Ljubljane in BENSONOM.

Razstava bo v Philadelphiji v galeriji galeristke ZORANE DE KIDE. Pri njej sta KRŽIŠNIK in "KARPO" tudi stanovala. Razstavo bo odprl naš veleposlanik v ZDA Budimir LONČAR.

"KARPO" je bil v ZDA 14 dni in to vse dni v Philadelphiji. Vizume za vstop sta oba s KRŽIŠNIKOM dobila v enem dnevu in to gratis. V Zagrebu na konzulatu so jim povedali, da je za oba interveniral STROVAS. "KARPA" je začudilo predvsem to, da so jima dali gratis.

Z BENSONOM in STROVASOM so se spoznali že prej v Beogradu in Ljubljani. Ker sta oba pokazala malo večje zanimanje za "KARPA", smo mu svetovali, naj te stike poskuša obnoviti in poglobiti. S tem ciljem je obema tudi poslal razglednico s pozdravi iz ZDA.

"KARPO" pravi, da v Ameriki niso imeli nobenih političnih razgovorov. Pravi le, da so se srečali z istim profesorjem, ki je 10/10-1980 predaval po Jugoslaviji in ta je dejal, da bi bilo v bodoče potrebno poglobiti stike med jugoslovanskimi iniverzami in ameriškimi. V pogovoru mu je "KARPO" tudi omenil, da je nanj BENSON naredil izreden vtis, nakar je profesor omenil, da oni v Rusijo in Jugoslavijo pošiljajo samo sposobne ljudi. Profesor se piše CALNER.

- 2 -

Zorana de Kide je potomka slovenskih staršev, ki so živeli nekje na Primorskem in bili veleposestniki. Njen stric je bil tržaški škof in ob vzponu fašizma v Italiji, ga je oblast kot Slovenca preganjala, zato je bil poklican v Vatikan, kamor je potem potegnil tudi bratovo družino. Po vojni so se naselili v ZDA. Zorana ima več priimkov, bila je večkrat poročena, nazadnje z nekim Madžarom, tako da večkrat rabi priimek BUDAI. Ta je vabila "KARPA", naj pride živeti v Ameriko ali pa vsaj, naj pride k njej za eno leto. Zorana de Kide je po oceni "KARPA" stara 55 do 60 let.

Pogovorov, ki jih je imel KRŽIŠNIK glede organizacije razstave, "KARPO" ni hotel komentirati, ker pravi, da bo vse to KRŽIŠNIK posredoval kulturni skupnosti Slovenije in da bodo podatki že prišli na pravo mesto. To je opravičeval s tem, da pač KRŽIŠNIKA pozna že 6 let, da sta dobra prijatelja in da tega kot človek ne more narediti. Pravi tudi, da je bil KRŽIŠNIK delavec ONZ, med in po vojni in da ve kaj je njegova dožnost, ker veliko potuje v tujino.

Ocena:

"KARPO" je odkrit in sposoben. Menimo, da je potrebno nadaljevati z približevanjem BENSONU in STROVASU, posebno zato, ker sta ona dva prva pokazala interes za poznanstvo z njim. To nam počasi uspeva.

Ukrep:

Razgovor: m. raz. (28.11.80)

Izvor: sod. "KARPO"

Preverjenost: delno preverjeno

DOSTAVLJENO:

2 x PSNZ SRS

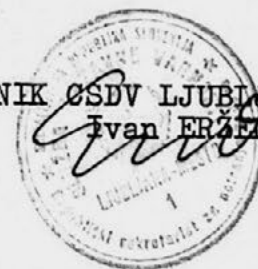
1 x oddenek USDV

1 x dokumentacija

1 x kop. uničeno

NAČELNIK OSDV LJUBLJANA MESTO

Ivan ERŽEN

URADNI ZAZNAMEK

2 Dne 11.2.1969 sem kontaktiral z virom "Albert Arkom" ter od omenjenega prevzel poročilo o njegovih zvezah s kvekersko organizacijo od marca 1967 dalje. Poročilo se glasi:

I.

Prvič sem prišel v stik s centrom (Quaker International Conferences and Seminars, Quaker Centre International, 12, rue Adrien-Lachenal, Geneva, Switzerland) v začetku marca 1967. Obiskal me je takratni Assistant Director Dennis Allen. Moje ime in naslov mu je dal tovariš France Bučar, ki ga je Allen obiskal kot nekdanjega udeleženca njihovega seminarja. Allen je Bučarja prosil, naj mu priporoči koga, ki bi bil kandidat za njihov seminar v Veszpremu, Madžarska, poleti 1967.

Allen je stanoval v hotelu Turist (pozneje, kadar je prišel v Ljubljano, je vselej stanoval v Turistu) in me je poklical po telefonu.

Najin prvi sestanek je trajal kako uro in pol. Predvsem mi je opisoval njihov načrt za seminarje. Ideja za tip seminarja, kakršna sta bila v Veszpremu in Rodici, je bila njegova. Tisto leto je on začel svojo službo pri Centru. (Verjetno je to bilo jeseni 1966.)

V Ljubljano je prišel v sklopu svojih potovanj po Vzhodni Evropi. Preden je prišel v Jugoslavijo, je bil v Romuniji, kjer je tudi navezal stike z nekaterimi aktivisti v njihovi študentski organizaciji. Povabil je na seminar neko dekle, ki "je napredna v okviru danega sistema" - vendar ta pozneje ni prišla v Veszprem.

V Ljubljano je prišel po obisku v Beogradu in Zagrebu; iz Beograda je pozneje povabil na seminar pisateljico Groždano (?) Olujić in Vero Tadić.

V Ljubljani se je skušal Allen srečati z nekaterimi od Tribune, katerih imena mu je dal Veno Taufer v Londonu. Vendar ni dobil nikogar (Tribuna tiste dni ni izhajala).

Preden me je srečal, Allen ni vedel, da sem bil spomladi/poleti 1966 v ZDA. Pred odhodom mi je rekel, da bodo proučili možnost, da me povabijo na seminar.

Čez kak mesec me je pisмено povabil. V prijavi za seminar sem moral navesti splošne podatke in kratek življenjepis. Prosili so tudi, naj dam svoje predloge in pripombe k osnutku programa za seminar.

12.12.1985

Tov. sekretar,

V Belorusiji smo se srečali z moštorebimi
 dopisnikom Delo, Danilom Stivnikom. Njegov odnos
 do programa dela uradne delegacije, predvsem
 pa način pisanja ^(v DELU) Slovenskih dnevih kulture
 v Belorusiji, ki močno (po svoji rezerviranosti)
 odstopa od poročanja v sovjetskih časopisih -
 to je bilo v glavnem izredno ugodno - me
 navaja na to, da te prosim za kratko poročilo
 o njem.

Preko Komiteja za informiranje bom sprožil normalno
 akcijo za oceno njegovega poklicnega dela.

Koja nepovčena ocena (osebna) pa je, da bi
 lahko imeli v Moskvi boljšega človeka, ki bi do
 dela imel bolj odgojen odnos, do naših naporov pa bolj
 pozitiven odnos.

Vnaprej hvala

Lani

1. UDELL Peter
 2. "JAKOBINEC"
 3. Operativni znani moški
- Slikano v aperitiv baru hotela Slon 12.1.1980

1. UDELL Peter
 2. "JAKOBINEC"
- Slikano v aperitiv baru hotela Slon 12.1.1980

DRŽAVNA TAJNOST!
HRANITI V BLAGAJNI!

P R O G R A M D E L A
ORGANOV ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE
ZA VAROVANJE USTAVNEGA REDA
(NOVEMBER 1974 — DECEMBER 1975)

NOVEMBER 1974

IZVOD št.:

20

Predhodna obdelava "BLAŽ" (BLAŽIČ Viki, uvedena novembra 1974)

Je udeleženec NOV in bivši član ZK. Sodeloval je z revijo "PERSPEKTIVE", nato pa se je začel navezovati na krog krščanskih socialistov (Edvard KOČBERK). V tej sredini se izraža kot velik nasprotnik in kritik politike ZK in našega samoupravnega socialističnega razvoja in marksizma nasploh. Njegova desna usmerjenost prihaja do izraza predvsem v izjavah in izpadih pri "BOHINJSKI SKEMI".

Cilj:

- dokumentirati sovražno dejavnost za kazenski pregon oziroma njegovo paralizacijo in odstranitev z delovnega mesta, kjer prihaja do različnih informacij, ki jih prenaša v krog sorodnikov.

Naloge:

- izvedba akcije 2050 TP na stanovanju in v službi (po lastnih izjavah svoja spoznanja in stališča zapisuje);
- proučiti možnosti za uvedbo PTS in KTT na stanovanju in v službi ter uvedba PI, PT;
- temeljita kontrola pri potovanjih v tujino (temeljiti pregledi na mejnih prehodih);
- zbrati in proučiti njegove dosedanje zveze, zveze iz vrst bivših "Perspektivašev" za pridobitev novih izvorov;
- zbrati njegove literarne tekste za analizo in primerjavo z nekaterimi sovražnimi teksti v "ZALIVU", za katere je možno, da je njih avtor BLAŽIČ;
- IDV Koper in IDV Nova Gorica ugotoviti pisca sovražnih prispevkov v "ZALIVU";
- še nadalje temeljito spremljati njegove stike z "BOHINJSKI".

Št.: V-Z-1/3-77

Dne: 1.2.1977

Samo za osebno informacijo

Po uporabi vrniti

STROGO ZAVPNO!

I N F O R M A C I J A

BORIS PAHOR RAZPOŠILJA SLOVENSKIM KNJIŽEVNIKOM PISMO Z
APELOM NAJ SE ZAVZAMEJO ZA MIKLAVČIČA IN BLAŽIČA

Pred tremi tedni je Boris PAHOR, književnik iz Trsta, poslal slovenski sekciji PEN kluba pismo, v katerem apelira, naj se zavzamejo za obsojena sodelavca Zaliya VIKTORJA BLAŽIČA in Franceta MIKLAVČIČA. Boris PAHOR je svoj poziv utemeljil s potrebo, da bi slovenski PEN reagiral prej kot bo to storil mednarodni center PEN. PAHOR, ki je sam iniciral pozornost, s katero je del svetovne javnosti sprejel alarmantne vesti o obsodbi obeh omenjenih sodelavcev njegove revije, zdaj licemersko izjavlja, da "odgovorni v Sloveniji tega očitno ne zaslužijo", da pa mu ni vseeno, če bo to vprašanje sproženo "v zvezi z zasedanjem v Beogradu, kjer bo nadaljevanje Helsinkov". Na to veže tudi znani latinski rek "Videant consules ne Respublica quid destrimenti capiat" (Naj pazijo konzuli, da se ne bi republiki kaj neprijetnega zgodilo) in pri tem opozarja, da se je "nekaj mednarodnih forumov zavzelo za oba obsojenca", odkar je poročevalec New York Timesa, ki je bil na obravnavi proti MIKLAVČIČU, v svojem listu objavil o tem komentar.

V trenutnem vzdušju, ki ga pogojujejo dogodki na Češkoslovaškem po znani "Listini 77" je Boris PAHOR očitno začutil ugoden trenutek za širšo akcijo in je s posebnim cirkularnim pismom zaprosil nekatere slovenske književnike, naj se zavzamejo za to, dabi "bila krivica popravljena" in o tem obrazloži "dejanske" vzroke obsodbe MIKLAVČIČA in BLAŽIČA. PAHOR v pismu poudarja, da je obsodba obeh obsojenih temeljila na tem, ker se njuni mnenji razlikujeta od uradnega "glede nekaterih zgodovinskih dogodkov", kar naj bi bilo v očitnem nasprotju z duhom helsinške izjave in Splošne deklaracije o človečanskih pravicah. Po tem, ko predstavi BLAŽIČA ("razgleden esejist") in MIKLAVČIČA ("dostojanstveno umirjeni" polemik), poudari, da je že samo dejstvo, da sta svoja prispevka poslala tržaški reviji Zaliy, "ki je zvesta tradiciji osvobodilnega boja", dokaz neupravičenosti obeh obsodb. Prepis pisma prilagamo.

Ugotovljeno je, da le redki prejemniki zavračajo ta PAHORJEV "apel". Med temi je novinar in publicist Peter BOŽIČ, ki izjavlja, da je želel najprej ostro odgovoriti PAHORJU, zdaj pa resno razmišlja, da bi veljalo javno spregovoriti o tem, zlasti še sprčo dokaj nerazumljive politike vodstva društva književnikov in pripravlja oster napad v tisku. Podobno je reagiral publicist Mate DOLENC, ki ne želi imeti s PAHORJEM in podobnimi nikakršnih stikov in zvez. Pisatelj dr. Lojze KRAKAR meni, da je prestal dovolj bridkega od Nemcev in da zares ne želi, da ga vpletajo v kakršnekoli sumljive zadeve (vsi trije so oddali prejeta pisma organom za notranje zadeve). Podobno je reagirala tudi književnica Nada GABOROVČEVA v Mariboru, ki je pismo oddala svojemu partijskemu sekretarju, o pismu samem pa je z ogorčenjem pripovedovala tudi drugim.

SDV je doslej ugotovila 68 prejemnikov tega PAHORJEVEGA pisma in sicer 63 v Ljubljani, enega v Žalcu in štiri v Mariboru. Očitno je, da so naslovi, ki jih PAHOR ima, povzeti iz seznama članov društva slovenskih pisateljev, ker so med naslovljenci tudi relativno manj znani člani (France BRENK, Dane DEBIČ, dr. Jože KASTELIC, Janez OVSEC, dr. Janez ROTAR).

PAHOR v posebnem pismu obvešča Edvarda KOCBEKA, da je poslal ciklostirano pismo "stotim članom društva slovenskih književnikov", čeprav dobro ve, da iz tega ne bo nikakršnega učinka. Hkrati seznanja KOCBEKA tudi o svojem pismu slovenski sekciji PEN kluba. Jugoslavija je bila posebej apostrofirana zaradi "preganjanja pisateljev" tudi na zadnjem, 41. kongresu PEN v Londonu (avgusta 1976), kjer je bil med 19 "pisatelji" omenjen tudi Franc MIKLAVČIČ, pa (z izjemo srbske delegacije) nihče od navzočih Jugoslovancev zoper to ni protestiral, čeprav slovenska delegacija zagotavlja, da je nastopala "v duhu in okviru dogovorjenih kriterijev na seji ZK SZDL".

Prilagamo fotokopijo prepisa cirkularnega pisma in doslej ugotovljene prejemnike.

PRILOGI: 2

DOSTAVLJENO:

1 x tov. Janezu VIPOTNIKU, članu
predsedstva SRS

1 x tov. Mitji RIBIČIČU, predsedniku RK SZDL

Generalni sekretar mednarodnega PEN kluba je na kongresu zahteval, da postavi vsaka nacionalna sekcija PEN zastopnika Komiteja za zaščito pisateljev, ki bi bil neposredno povezan z mednarodnim sekretarjem, katerega naj bi informiral o "preganjanjih" pisateljih. Za ta predlog je glasovala tudi slovenska delegacija PEN, odločno pa mu je nasprotovala srbska in makedonska, ki je prav tako glasovala proti resoluciji PEN centra ZDA o zaprtih pisateljih.

mišljenikov, kar potrjuje število podpisnikov peticij, udeležba na javni tribuni in odzivi bralcev "Mladine" ter poslušalcev "Radia Študent".

Iz dejavnosti te skupine je razvidno, da meščanska desnica v SR Sloveniji skoraj brezrezervno podpira skupino obtoženih pripadnikov meščanske desnice v Beogradu. Ta podpora se je proti koncu leta še stopnjevala. Skoraj povsem pa so bila pozabljena nekatera nasprotja iz leta 1983, ko je na dnevih "Ante Fiamenga" v Komiži prišlo do razhajanja glede smiselnosti peticijskih akcij. Po tem sporu so bili stiki precej reducirani, v letu 1984 pa so se obnovili in celo razširili. Vzpostavljeni so bili novi kanali pretoka informacij, predvsem na relaciji Beograd - Ljubljana.

V najožji krog oseb, ki so se angažirale skoraj pri vseh akcijah v podporo obtoženim v Beogradu spadajo: Alenka PUHAR, Matevž KRIVIC, Frane ADAM, Rastko in Zoja MOČNIK, Pavle GANTAR, Tomaž MASTNAK, Božidar SLAPSAK, Darko ŠTRAJN in Bojana LESKOVAR, Darka PODMENIK, Miha KOVAČ, Gorazd SUHADOLNIK itd.

Kot osrednja osebnost v strukturi meščanske desnice se je v letu 1984 uveljavila Alenka PUHAR, ki je izstopala tudi zaradi svoje agresivnosti in sovražnosti. Po začetnem angažiranju le pri peticiji za ukinitve smrtnih kazni, akcija zbiranja podpisov je tekla še v prvem tromesečju leta 1984, in v skupini t.i. alternativnih novinarjev, ki je prav tako še aktivno delovala v prvem tromesečju leta 1984, se je po "beograjskih dogodkih" uveljavila še kot pobudnik in gonilna sila skoraj vseh solidarnostnih akcij meščanske desnice v Sloveniji z beograjsko skupino obtoženih pripadnikov meščanske desnice.

Tako je ona avtor dveh peticij in "Novoletnega voščila", s provokativnimi nastopi je sodelovala na raznih tribunah in simpozijih. Izredno dobre stike je navezala s somišljeniki v Beogradu (Ivan JANKOVIĆ, Srđa POPOVIĆ, Nebojša POPOV), Srđi POPOVIĆU je predlagala Draga DEMŠARJA za skupino odvetnikov MIJANOVIĆU itd. V letu 1984 je Alenka PUHAR postala tudi član uredniškega odbora "Nove revije", zelo pomembna pa je bila njena vloga tudi pri populariziranju Orwelove knjige "1984", katere prevajalka je bila.

Poleg Alenke PUHAR se je v letu 1984 močno povečala tudi vloga Matevža KRIVICA, ki ga je skoraj celotna struktura meščanske desnice uporabljala kot pravnega svetovalca pri vseh konfliktih in spornih zadevah. Obenem je KRIVIC sodeloval pri mnogih solidarnostnih akcijah v podporo obtoženim Beograjčanov, še posebno močno pa se je angažiral pri vprašanju novinarstva in pri novem zakonu o tisku. Zlasti pri teh vprašanjih je sprožil vrsto ostrih napadov na vodstva novinarskih hiš in nekatere družbenopolitične delavce. Pri teh napadih je

POROČILO O REALIZACIJI

PROGRAM. NALOG

SDV. - 1984

A-31-20

inv. 1675

FILMANO DO VKLJUČNO STRANI

124

EVENTUALNI POPRAVKI SO NA KONCU

Tovariš predsednik,
gradivo RSNZ o značilnostih novih družbenih gibanj v SR Sloveniji je sicer pisano bolj v "policijskem duhu", saj poleg dokumentarnega gradiva upošteva v glavnem izsledke operativne tehnike, vendar pa po mojem mnenju daje dokaj podrobno in celovito začetno informacijo o pojavnih oblikah, vsebini, razsežnostih in poglavitnih akterjih tkim. množične civilne iniciative oz. novih družbenih gibanj pri nas. Ker gre za sorazmerno nove, vendar zelo odmevne družbene pojave (npr. sklepi 12. kongresa ZSMS), ki se uveljavljajo kot "organizirana demokratična opozicija", bi jim kazalo čimprej posvetiti temeljito analitično, pa tudi akcijsko pozornost.

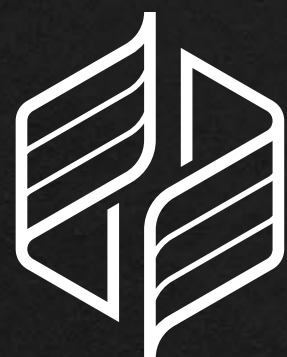
O novih družbenih gibanjih pri nas je pred kratkim pisal tudi Dnevnik, o civilni službi pa je Mladina lansko leto objavila več prispevkov v posebni številki svoje priloge "Prizma" (oboje je priloženo gradivu RSNZ).

Bojana

16.6.1986

**Večina udbovske dokumentacije je uničena.
Kako je potem sploh mogoče verodostojno
predstaviti javnosti delovanja udbovskih
konfidentov v časopisu Delo, oz. opisati tudi
delovanje novinarjev, ki so se temu
ali uprli ali pa so bili sami pod režimom
udbovskega zalezovanja?**

**Od še živečih udbovcev ni mogoče pričakovati
nobenih pojasnil. Delali so v megli, gosti megli in
v njej bodo tudi ostali - na srečo ne v celoti,
kar dokazujejo tudi moje knjige!**

**DOBRA
KNJIGA**

www.dobra-knjiga.si

